

H. Sax. B
205,40

S A L A N A E

T H R E N I E T L A C H R Y M A E
Consecratæ beatis Manibus

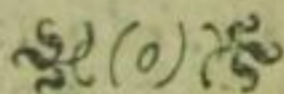
ILLVSTRISSIMI ET CELSISSIMI
Principis ac Domini

DN. FRIDERICI
VVILHELMI DVCIS SAXO-
NIAE, LANDGRAVII TVRIN-
GIAE, MARCHIONIS MISNIAE, &C.
EVERGETAE AC NVTRITII SVI
BENIGNISSIMI

Magno cum Patria dolore & desiderio, at
sanctè pieq; in CHRISTO defuncti
VINARIAE

An. Sal. M. DC. II Die VII. Iulij
post hor. XI. noctis.

Vixit an. XL. mens. II. dies XII.
horas totidem.

J E N A E

Typis Tobiaë Steinmanni.

4

CHRISTO SERV. S.

ILLVSTRISS: CELSISS. Q.
Principi ac Domino

DN. FRIDERICO

VVILHELMO DVCI SAXONIAE

LANDGRAVIO TVRINGIAE

MARCHIONI MISNIAE

SAC. ROM. IMP. OCELLO ATQVE LVMINI

DOMÛS SAX. COLVMINI

Patri Patriæ Opt.

RELIGIONIS SINCERIORIS REPVRGATORI
ET VINDICI SANCTISS.

IYSTITIAE, FIDEI, PACIS ET SALVTIS
ASSERTORI ET CONSERVATORI

GRAVISS.

ECCLESIAE. ET SCHOLAR.
PATRONO CLEMENTISS.

LITERAR. ET LITERATOR. ALTORI
MVNIFICENTISS.

QVI

CHRISTO IN VITA VIGILANS, CHRISTO
IN MORTE OBDORMIUIT
AN. SAL. MD. CII. NON. QVINCTIL.
HOR. XI. NOCT.

HEROI INCOMPARABILI
EVERGETAE ET NVTRITIO SVO
BENIGNISS.

SALANA mœrens

AD PVBLICI LVCTVS SOLATIVM
H. MON. POS.

Cui labor assiduus divini oracula Verbi
 Versare, & pura mente vocare DEVM:
 Summa cui plures linguas didicisse voluptas,
 Et cupidam Clario fonte levare sitim:
 Cui mores faciles, nil usquam fraudis habentes:
 Quo melior nemo visus in orbe fuit:
 Turgida nec fastu cui mens; nec casta procaces
 Edidit, indignos Principe, lingua sonos:
 Cui quàm larga manus, miseris succurrere prompta,
 Exemplo poterit notius esse meo.
 Has propter dotes, PRINCEPS FRIDERICE WVILHEL-
 Perpetuò sospes vivere dignus eras. (ME,
 At nos indigni, ut fruermur munere tanto:
 Tantum patrati pondus ubique mali.
 Parce DEVS: toto deflemus pectore culpam,
 Et gravis affligit conscia corda dolor.
 Horremus pœnas, quas nobis dextera vindex
 Intentat: meritò nos gravis ira premit.
 Da veniam: vultu pacato respice NATVM,
 Sanguine qui delet crimina nostra suo.
 SAXONICAM solare DOMVM, quam nocte dieq;
 Exercet diris anxia cura modis.
 Te verò, DVX IANE, DEVS servetq;, regatq;:
 Vt, quod agis, laudi serviat omne suæ.
 Tu porro FRATRIS vestigia naviter urge,
 Quod facis: ut PIETAS floreat atque THEMIS:
 LITTERVLAE vigeant: regnet PAX aurea terris:
 Adspirent votis FAT A benigna tuis.

Hoc suæ cum devota mentis subiectione
 grataque animi memoria, ob accepta toto
 vitæ suæ decursu beneficia summa, conjun-
 ctæ *συνπαθεία* mon. mœrens pos. Zacharias
 Brendel Med. Doct. Prof. in Salana pub.

Elicitas quàm nulla perennis est.
 Sub orbe toto! nil stabile est diu:
 A parte nil omni beatum.
 Nempe dolor simul & voluptas
 Vinclis coherant juncta adamantinis,
 Sic invicem alter fit comes alteri:
 Sorsque una pensatur benigna
 Triplice sorte ferè malignâ.
 Vix te receptum, qui nimium diu
 Hinc abfuiſti, Patria Principem
 Adspexit optatis misella,
Dux FRIDERICE VVILHELME, ocellis:
 Adversa mox fors, & miserabilis
 (Eheu!) querelæ nos iterum obruunt
 Procella; nostro & luctuosum
 Incutiunt animo stuporem.
 Te nempe lumen Romulei Imperi,
 Ecclesiæ te præsidium & decus,
 Te gemmulam Europæ, Salanæ
 Te columen, Patriæque Patrem,
 Præstantiorum te quoque Principum
 Sidus serenum, sub rigidas vocat
 Leges tenebris mors operta:
 Heu grave plus nimio sororum
A 3 Fata-

Fatalium jus! Quid tibi profuit,
Dux magne, stirpis nobilitas tuæ,
Reges recensens maximos, Sol
Quos vagus orbe sub universo
Conspexit? an non te pietas tua,
Virtusque donans omnia, de super
Non affluens rerum benigno
Copia visque opulenta cornu,
Exemit immiti imperio necis?
Non te tot usquam tot medicæ manus
Tantis redemerunt medelis,
Tam rigido statuente fato?
Ut ruta, semper quæ ipsa aliâs solet
Virere, postquam flatibus asperis
Brumale noctu sensit algu
Flaccet; inopsque animæ, rigore
Enecta marcet: sic subitò nimis,
Præterque spem, Dux optime, frigore
Geluque constrictus rigenti
Membra, animã gemebundus efflas.
Heu! luctuosum quàm nimis afferet
Nostro Monarchæ mors tua nuncium?
Heu! quàm Palatinum tabellæ
Insolito locerum flagello,
Socrumque, & omnes Imperij sacri
Tundet Dynastas? Largiter uberes

Fontes

Fontes scatebris ecquis unquam
Suggeret his modò lacrymarum ?
Væsanientis fluctibus ut maris
Renititur dum navita pervigil
Surdus, paratus mente totâ
Frangere vim Boreæ ruentis
Notivè; mortis flebile obit jugum
Dorso gravatus gurgitis asperi :
Mœrent sodales, remigesque;
Nereidumque chorus dolori
Indulget alto, multa gemens; minas
Tumultuantem jactat in Æolum
Triton susurrans rauca, frustrâ
Illius & rabiem reprendit :
Dux magne, mortem sic patrij tuam
Plorant penates, atriaque: occulunt
Caput suum Albis, Mulda, Elystet
Et Sala : flentque dolentque laxa.
Franci, Cherusci, Tyrigetæ gemunt,
Et Saxones, & Misnia nobilis,
Et quicquid est palsim quiritant :
Heu ! jacet, heu ! jacet ille, patrum
Vestigiorum sancto imitamine,
Ecclesiæ qui portus & anchora,
Sanctæque cultor justitiæ tenax,
Et fidei fuit Orthodoxæ.

Ah

Ah quàm futuris consilijs erat
Magnisq̃ue agendis rebus idoneus!
Vt publicas curavit acri
Sedulitate fideq̃ue curas!
Nostrum ille sidus, nostraq̃ue gloria,
Et spes, & arx (heu!) occidit, occidit!
En, ipsa lux, nectar, tuiq̃ue
Dimidium ANNA MARIA cordis,
Iam membra cernens Conjugis optimi
Propinqua letho, languida, & algida;
Vt planxit infelix, querelis
Cuncta replens, faciensq̃ue lessum!
En, quanta luctûs, enthea pectora,
Frater IOANNES, & soror optima,
Natiq̃ue dulces, signa quantis
Cum lacrymis gemituq̃ue pandunt,
Nil profuturis. Fata negant quia
Flecti querelis surda. Tibi tamen
Pas est honores hos, tuoq̃ue has
Inferias cineri lacrâsse.
Nunc eja curis liber ab omnibus,
Dux sancte, sedi civis Olympicæ
Transcripte, ter salve valeq̃ue,
Et frueri alloquio IEHOVAE
Indefinenter. Molliter interim
Mandata terræ membra cubent tua;
Donec

Donec beatis inserantur
Corporibus, meliore vitâ;
Felicioris ver ubi seculi
Desideratum Manibus ingruet:
Et rursum humanis virentem
Proferet articulis vigorem,
Dux sancte salve: nam soboles tua
Terris superstes vivit, & optimus
Vivit IOANNES Dux superstes,
Ille Pater Patriæ benignus.
Superstes hic ô vivat, & has diu
Longævus oras pace regat bonâ!
Superstitabit qui superstes
Dijs placidis, Patriæ salutem.

E P I T A P H I V M.

Quis cubat hic? Pietas, Probitas, Sapientia, Candor,
Paxq̄, Salus, Bonitas, Iustitia, atque Fides.

A L I V D.

PRINCIPIS hæc Solymæ Reges tenet urna, DAVI-
DEM,
IOSAPHATVM, SALOMONEM, EZECHIAM,
IOSIAM.

*Elias Reusnerus Leorinus pia obser-
vantia sanctæq̄ memoria ergo,
non sine lacrymis F.*

B

5 EPOS

III.

EPOS LVGVBRE

M. VVOLF GANGI HEIDERI.

○ Patriæ FRIDERICE Pater GVILIELME, quis unquam

Fatorum metuit tibi iussa verenda supremum
 Tam subito celerare diem? cum stamina vite
 Candida, Nestoreæ cum tempora longa senectæ
 Et pietas, & firma tibi promitteret ætas.

Proh Superi, quantum ratio mortalis opacæ
 Noctis habet, quantis caligat operta tenebris?
 Pangite Salanæ lugubria carmina Musa,
 Et laniate genas, & tundite pectora palmis.

Scilicet hic misero succurrere cæperat ævo
 Egregij Princeps animi, terrasq; benigno
 Imperio frenare suas, certamq; beatos
 In spem sustulerat ciues: sed protinus omnis
 Spes abit in ventos, sublapsaq; tota refertur.
 Occidit ante diem Dux inclytus, occidit annis
 Integer, & medio cadit in virtutis avitæ
 Curriculo: quid templa iuvant, quid vota iacentem
 Et pietas, & cana fides, & quidquid honesti
 Optimus augusto Princeps in pectore gessit?
 Pangite Salanæ lugubria carmina Musa.

Interea multi superant, quibus una voluptas,
 Nil superos, Acheronta nihil curare: sacellis
 Sacrilegas inferre manus, rarasq; misellæ
 Perdere plebis opes: qui turpibus omnia fœdant
 Claustra libidinibus: servas qui civibus urbes
 Et rus agricolis viduant, qui sanguine diram
 Ingluviem pascunt, taboq; fluente suorum:
 Quos fugit ut tumidos vicinia tota colubros:

His

His quasi mancipio Laevis dat prodiga vitam,
Hos gremio fovet illa suo, turpemq; cruore
Canitiem seros transmittit ad usq; nepotes.
Sed nostri capitis decussit iniqua coronam,
Et summum Patriæ decus abstulit: O ubi tandem
Quod sua cuiq; refert iustum, sua cuiq; rependit?
Pangite Salanæ lugubria carmina Musæ.

Quid causæ memorem? (liceat mihi ferre sub auribus
Quæ subeunt animos, mala si qua ferenda, sed absq;
Sacri præsidio verbi, sine numine sacri
Flaminis) an rapidum fors omnia versat in orbem,
Et vesanus agit mortalia casus? an æquè
Stat sua cuiq; dies, & inexuperabilis ævi
Terminus? an falsâ pendunt mala fata bilance
Læta malis, infausta bonis, & vela secundi
Intendunt Zephyri sacri prædonibus auri,
Sed medio nil ausa ratis perit hausta profundo?
Dii meliora pijs: æquissima jura Tonantis
Impietas temerè vano clamore lacescit.
Quin potius luimus commissa piacula: quin nos
Exercet gravis ira Dei, porroq; furentes
In mala præcipites dabit omnia: perdit a quondam,
Ni pietas querat lapsis oracula rebus,
Et redeat nobis vetus in præcordia virtus.
Pangite Salanæ lugubria carmina Musæ.

Vidimus hoc nobis, si mens non læva fuisset,
Sæpius haud dubijs prædicere numina monstris:
Cum rapidis tumefactus aquis pater Albis apertos
Obicibus ruptis latè spatiatus in agros,
Tempore non solito deiecit a mapalia secum
Cum stabulis, gregibusq; tulit: simul agmine facto
Eruit antiquas vulsis radicibus ornos,

B 2

Obduxitq;

Obduxitq̄ vagis sata leta boumq̄ labores,
Blandaq̄ Nympharum viridaria victor arenis.
Huic Thuringus opem tulit auxiliariis undis,
Laxavitq̄ cauis undantia fontibus ora
Sala per umbrosas currens sub arundine valles.
Quin etiam ventis totas immisit habenas
Aeolus, ut terras caelumq̄ salumq̄ profundum
Fulminei tulerint secum, volucresq̄ per auras
Vix aliquot tandem post verrere mensibus ultra
Desierint: valeant omnes, quicumq̄ malorum
Nuncia despiciunt portenta, vagosq̄ ruentis
Materiae motus, sed inania somnia, iactant.
Pangite Salane lugubria carmina Muse.

Non fuit hoc melior quisquam, nec amantior equi
Principe (vera cano, procul invida lingua faceffat.)
Qua Sol Carpatijs a montibus ortus, ad usq̄
Oceanum, lustrat mavortia Teutonis arva:
Nam genus & proavos, qui iam propè mille per annos
Implerunt Patriam meritis, quis nescit utramq̄
Solis ad usq̄ domum? toto memorantur in orbe
Ille DEVM Patrium teneris veneratus ab annis
Instar Iosiae varijs sacer imbuit aras
Muneribus, pavidisq̄ dedit sperata ministris
Ocia, composuit lites, pugnasq̄ diremit.
Idem lethiferam domuit velut alter Echidnam
Alcides, vetuitq̄ suis considerare terras
Ansonios ferale genus, furaxq̄ chelydros.
Hec pia religio sub Principe libera pressum
Extulit ad caelum caput, & radiantibus astris
Intulit innumeros, Superum nova gaudia, cives.
Scilicet hos fructus concordia dia refundit.
Nil unquam melius, nil pace suavius illa,

Pectora

*Pectora quæ stabili devincit amore docentùm.
Non quæ Pontificis sacrum funduntur Aronis
In caput, & largo barbamq̃, sinusq̃, madentes
Imbre lavant, imumq̃, rigant sacra balsama limbum.
Non qui mane novo teneris gratissimus herbis
Ros Hermonis alit languentia gramina, vel qui
Cum findit terram canis, & seges agra recumbit;
Gemma velut nitidis lucens argentea guttis
Sionis vitreâ iuga montis inebriat undâ,
Hæc accepta refert tibi munera, Maxime Princeps,
Omnis quæ Latios pepulit Germania fures,
Et cuicumq̃, DEVS Pater est, Ecclesia mater.
Pangite Salane lugubria carmina Musæ.*

*DVX FRIDERICE tibi labor hic erat unus,
& una*

*Cura, sacros iuxta, qui prima piamina, cultus,
Omnibus ex æquo prodesse domiq̃, forisq̃,
Et dare nil damni cuiquam. Sic itur ad astra
Sic DEVS est, & imago DEI certissima Princeps.
Ergo tuos placidâ populos in pace regebas,
Non ibi publica vis, non bella, nec æris acuti
Cormua, non galea, non hasta, nec improbus ensis,
Non fera sanguineum quatiens Bellona flagellum,
Et patulos tabo crudeliter oblita rictus.
Aurea pax agros coluit, pax aurea vites,
Marmoreas factura brevi feliciter urbes.
Pampineâ civis tutò residebat in umbrâ,
Vitiferos resonare docens pia numina colles.
Rustica (sed sacris iam non nisi ritè peractis)
Per tepidos latè campos diffusa iuventus
Ludebat, Patriumq̃, choro pæana canebat,
Et titubans unctos saliebat anhela per utres.*

B 3

7 Præmia

Premia virtuti data sunt, sed poena nocentes
Pressit, apud leges rerum fuit aequa potestas.
Scilicet his vinclis si regna ligentur & urbes,
Ex solido religata manent adamante, nec illa
Titanum poterunt vires excindere: quamvis
Pelion Ossa premat, summus premat Ossa Olympus.
Hac igitur nobis Princeps bonus ocia fecit.
Et velut assiduas fons limpidus egerit undas:
Sic nunquam male parcus erat: quin omnibus aequè
Si ratio sineret, laeto dabat omnia vultu.
Pangite Salanae lugubria carmina Musa.

Cum subito viridi pius occubisset in aëvo
CHRISTIANVS columenq; sacri, luctusq; perennis
Imperij: mox te FRIDERICE VVILHELME vocatum
Mysia porrectis, & Saxonis ora lacertis
Exceptit, rerumq; dedit moderamen, & unâ
Detulit Ensisferi munus, fratresq; tenellos
Saxonica generosa Domus tria pignora dextra
Commisit FRIDERICE tuae. quis plurima paucis
Complecti poterit tanta praemia laudis?
Tu solita pietate, fide, multoq; labore
Spem superas omnem Princeps mansuetus, & omnem
Invidiam: magnoq; sacras turbante tumultu
Res, cupidis pacem, regio quam fessa petebat,
Civibus instauras, & providus omnia sanas
Vulnera: disiuncta coalescere pectora gentis
Aeternâ cum laude facis, Ianiq; vetustâ
Luctificum belli constringit in aede furorem:
Ille sedet super arma ferox, manibusq; revinctis
Post tergum gemit, & fremit horridus ore cruento:
Interea dum lentus abes, Thuringia mæsto
Te Dominum, Patremq; ciet propè languida questu:

Te

Te colles saltusq; vocant, te culta requirunt
Iugera, te fontes & flumina nota reposcunt.
Et iam finis erat trieteris & insuper annus triplex.
Exierant, Patriosq; lares in visere tempus
Sed benè re gesta FRIDERICE VVILHELME iubebat.
Ergo tuam remeas Dux optime saluus ad aulam:
Nec repetis Patriam magnâ ditatus opum vi,
Sed meritis, sed honore gravis, sed amore: beatus,
Quisquis honoratus, sed amabilis exigit ævum.
Tendit in occursum tibi Patria tota, suisq;
Proruit exultans è sedibus in scia fati,
In scia præpropera mortis, sortisq; futura.
Nam citò læticia modus, & miserabile tempus
Appetijt, dubiamq; fidem fortuna novavit.
Pangite Salanæ lugubria carmina Musa.

Obsequium FRIDERICE tuum, cautiq; salubris
Consilij semper moderatio, fœdere sancti
Imperij procures tibi concilia vit amoris,
Augustamq; domum, celsiq; benigna RODOLPHI
Pectora. Te septem coluit sacer ordo virorum,
Magnanimiq; Duces, & quas habet ultimus urbes
Cæsarea liber sub maiestate Senatus.
Nempe diu durant moderata, sed impetus omnis
Aetnaeos sine mente refert, sine lumine fratres.
Nec tamen externos animus tibi fortis in hostes,
Pæonia raros qui iam populantur agellos,
Defuit, aut ingens cæpti fiducia belli.
Arma, quibus laniant alij sua viscera, sævos
In Mahometigenas sumptusq; virosq; ministrans,
Cæsaris ad placidi nutum, Patrieq; salutem
Pro grege, pro sacra vertisti lege. Quod ergo
Cæsareis nidos aquilis, tutosq; recessus

Alba dat, & rigidis Strigonia cautibus harena,
Munus id esse tuum Princeps animose fatemur,
Non aliter quam si medios effusus in hostes
Egregiam peteres per atrociam vulnera mortem.
Pangite Salanae lugubria carmina Musae.

Non minor artis amor te ceperat Optime Princeps.
Scilicet ingenij Dux ingeniose favebas,
Hospitiumque dabas alimenta que larga verendis.
Blanda quibus Salae resonant vineta Camænis,
Et varios inter strepitus, aulaeque tumultus
Illecebrasque vagas tamen hac tibi cura remansit:
Aurea magnorum libros monumenta virorum
Nocturnam versare manu, versare diurnam,
Et multas, quibus esset opus, cognoscere linguas.
Nec cultis piguit te versibus, & bene natis
Aonio gratas deducere vertice Musas,
Inque vocare sacros certamen amabile vates.
Vna salus Patria Musis comitatus Apollo.
Semper enim Phæbi de vertice plurimus Imber
Precipitat, terramque rigat, panacisque liquore
Arentem medicatur humum: Sunt omnia Phæbi
Munera, litterulis qui corda sequacia fingit.
Pangite Salanae lugubria carmina Musae.

Talis eras, & tantus eras, maioraque Princeps
Voluebas animo: sed iam tibi fila legebat
Parca, nec in terris harere diutius illum
Fas erat, astriferi melior quem regia cæli
Iam pridem patrio reddi poscebat Olympo.
Ergo gravi tandem Princeps languore solutus
Corporis (invictas animo dabat undique vires
Alma Deo subnixas fides, & vota ciebat)
Cum medicam superaret opem vis illa: beatam

Ex.

Exhalas animam : stupet heu, stupet inclytaconiunx,
Et lachrymas vorat ipse dolor : generosa rigentem
Inclamat Soboles Patrem : fraternaq; plorat
Funera non solitus mala deplorare IOHANNES
Intrepidi Princeps animi : Pia fletibus aula
Perstrepit, & tunsis gemitus ad sidera tollit
Pectoribus, Dominumq; suum, Patremq; suprema
Voce vocans miseris longè loca questibus implet.
Humescunt lachrymis Iuvenesq;, Viriq;, Senesq;,
Fæmineis pavida plangunt ululatibus urbes,
Mæret ager, segnisq; situ durefcere campus
Incipit, & vitio moriens sitit æris herba.
Inprimis teneræ quondam tua gaudia Musæ
Quas vagus Albis alit, quas flavus Elister, & imas
Sala Pater radens valles, FRIDERICE gementes
Flent obitum GVILIELME tuum, passisq; capillis
Incedunt, trepidaq; nigro velantur amictu,
Flebilibusq; modis passim tua funera narrant.
Pangite Salanæ lugubria carmina Musæ.

Nos verò miseri : sed te FRIDERICE beatum,
Qui capis assiduo vitam pro funere, lucem
Pro tenebris, pro nocte diem, salientia mæsto
Gaudia pro luctu, pro singultante perennem
Exilio Patriam, pro terræ sordibus omnes
Cæli delicias, multoq; labore quietem.

Iam tibi parta salus, nos per discrimina rerum
Mille, per horrissonis maris æquora concita ventis,
Per dubias Syrtes, per inhospita saxa, per ignes
Tendimus in cælum. Te iam locus ille recepit,
Qui nebulas, nubesq; supra, stellasq; micantes
Despicit hoc imo quidquid subsedit in orbe.
Hic cum Matre tibi Gnatos, geminumq; Parentem

C

9

Hic

Hic magnum tibi reddet Avum, qui vulnera leto
 Pulchra gerit vultu: qui captus ab hostibus olim
 Missa per Hesperiae fines utriusq; trophæa
 Iam placidè ridet: qui cernit & audit Iberos,
 Quos patulo miseros sitis urit & ignis hiatu,
 Orantes gelidæ munuscula tenuia lymphæ,
 Et tamen in cassum: Sedet æternumq; sedebit
 Albanus, sed habens nihil albi corpore toto,
 Nigrior illyrica pice, sulphure tostus, & illas
 In furno recoquens leges, quas sanguine multo
 Belgarum (quis enim cades memoraverit?) olim
 Scripserat: æternæ bona pars erit ultio vitæ.
 Quin & in his terris pietatis, & ampla secunde
 Præmia virtutis Princeps GVILIELME tulisti,
 Magnificas metuendus opes, venerandus honores,
 Charus amicitias, castos dilectus amores.
 Prima SOPHIA tuos, mox ANNA MARIA pudicè
 Iuit in amplexus: Hanc Rhenus & Ister, at Illam
 VVirtenberga dedit: per amabilis utraque coniunx,
 Vtraque formosâ fecit te prole Parentem.
 Parcite Salanæ lachrymis iam parcite Musæ.
 Magna simul nobis præbent solatia parvi,
 Quos tibi suffecit DEVS O FRIDERICE, Quirites
 Filioli, tua cura Pater, dum vita manebat,
 Qui facie referunt, referent virtute Parentem,
 Quam Generis plantat genius, rigat inclyta Mater,
 Et Patruus patrio complexus amore Nepotes,
 Incrementa dabit DEVS omnia nostra secundans.
 Et tu iam capies patriæ moderamina, Gentis
 O VVitikindæ sidus cæleste IOHANNES
 Omnia defuncto similis, par omnia Fratri.
 Tantus amor vobis, concordia tanta tot annos,

Vt iam Tyndaridis sileat cariosa vetustas.
Nominè tu Pater es triplici mitissime Princeps,
Et Patriæ, Sobolisq; tuæ, pariterq; Nepotum.
In te iam solo domus inclinata recumbit,
Tu decus omne tuis, tu portus & aura salutis.
Te rerum moderante datas prudenter habenas,
Stramineasq; casas Astræa reviset, & urbes,
Et comes huic niveis pax candida veit a quadrigis.
Ad te nostra manus tendit Salana, tuamq;
Poscit opem, dubijsq; petit solamina rebus.
Parcite Salana lachrymis, iam parcite Musa.

At nos interea, donec FRIDRICE secuti
Consortes erimus cæli, tua dicere facta
Digna Sophocleo conabimur usq; cothurno.
Te veniente die, te decedente canemus,
Nostra tuis nunquam de laudibus ora silescent.
Ante retro versis current cita flumina lymphis,
Et mare velivolum siccis arefcet arenis.
Carduus ante feret ficus, & spina racemos,
Ante canes timidos ducent ad pocula damas,
Et gryphes iungentur equis, iuga deseret alti
Montis aper: nostro tua quàm labatur imago
Pectore: testamur cineres, manesq; sepulti.
Donec erit Pietas, donec Germanica Virtus:
Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt.
Parcite Salana lachrymis, iam parcite Musa.

VVolfgangus Heider M. Subjectionis
& pro innumeris beneficijs de-
bitæ gratitudinis ergò m. f.

C 2 10 NAE-

Æ N E I D I V.

Heu mihi; quòd juvenis quondam, FRIDERIC
VVILHELME,
Vidi fata PATRIS flens properata tui!
Heu mihi; quòd MATRIS, NATORVM, CONIVGIS almę
Funera vir vidi mœstus acerba tuę!
Non erat hoc satis: heu quoque TE, CELSISSIME PRIN-
CEPS,
Ereptum nobis abstulit atra dies!
O spes fallaces nostras; ô pectora cæca!
Casum tam subitum non timuisse viros!
Atqui dignus eras, cui Nestor cederet annis;
Vel mage Mathusalem, nobilis ille senex.
Namque Pater blandus, simul & placabilis irę
Heros, assuêras civibus esse tuis:
Tu DECUS IMPERII; GENTIS formosus ocellus
TEVTONICAE; nobis fertilis ARBOR eras.
Candida PAX; pia RELIGIO; generosaq; VIRTUS,
LITERVLAEq; BONAE cura fuere tua.
Pro tantis meritis, age, quæ SANCTISSIME PRINCEPS,
Redditur à nobis gratia digna TIBI?
Flent mœsti PROCERES; lugent puerique, senesque
Te velut amissum, DVX venerande Patrem:
Nec lacrymas retinent Matres, teneraque Puellæ;
Largis, En, MVSAB fletibus ora rigant.
Hinc TVA FACTA canunt victo pede, moxque soluto;
Atque eadem pueros concelebrare docent.
Quin nova cœlestis gratantur gaudia vitæ;
Vitæ, qua melior, non erit, atque fuit.
Salve Sancte Heros; Salve FRIDERICE VVILHELME;
Aeternum salve; perpetuumque vale.

Subiectissima observantia & gratitudinis ergò F.

Ioannes Zôlner M.

F I N I S.

H. G. B. 205, 40.

